

Раз якось у сильце потрапив Чиж-бідак.
Сердега в нім і бився, і крутився,
А Голуб молодий над ним іще й глумився.
— Ну й сором,— каже,— серед дня, дивак,
Зловився!
Мене б не обдурили так:
За це-бо я ручуся сміло.—
Аж зирк, і сам в сильце заплутався тоді.
За діло!
Тож, Голубе, вперед не смійсь чужій біді.